

Jesus overvinder dit mismod

15. søndag e. trinitatis, 8. september 2013 i Århus og Løsning (LGJ)

Salmer: 7 - 44 - Salmestillæg nr. 4 / 428 - 430 – 333. Udgang 286v1

Evangelium: Matthæusevangeliet 6,24-34

Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon. Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne?

Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidetroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage.

Jesus taler i dag til os for at overvinde vores mismod. Han kalder os for "lidetroende", og han Og han siger i teksten, hvordan det er med os

DEN LILLE TRO

"I lidetroende". Hvad gør vi ved vores lille tro. Slår os selv i hovedet med den - skammer os over den - tænker, at når den er sådan, er det mere end vanskeligt at være kristen. Og hvem kan hjælpe os? Tro er jo noget personligt - så hvem kan hjælpe? Hvad gør Jesus? Han giver os først ret. Jo, siger han, I er lidetroende. Men dømmet han med de ord? Nej, han beskriver og hjælper. Siger "SE!" Hjælper os til at se væk fra os selv hen til ham. Vores tro vokser sig jo lille og bliver mindre og mindre, når vi bøjer os indad i os selv, tænker ud fra vore egne muligheder, vores egne ressourcer, vores egne evner og kræfter. Når vi ser efter det store hos os selv, da svinder troen og tilliden. Da ser det nogle gange vanskeligt ud - eller helt umuligt ud. Jeg så på troen, og troen svandt.

Jesus gør det modsatte: Han vender blikket udad: Se! Se nogle enkle vidnesbyrd i naturen om Guds godhed. Og se Guds rige, hvordan det er i Guds rige, hvordan det, der er småt netop er under Guds ufattelige omsorg. Hvordan det, der ikke er noget, bliver til noget, hvordan dem, der ikke kan, netop bliver hjulpet og frelst. Sådan er det der. - Herren er i gang med at give sine disciple tillid og mod. Han er i gang med at give os tillid og mod.

OVERMOD OG MISMOD

Han har forinden taget overmodet fra dem ved at vise dem loven og forklare, hvad den egentlig betyder ... Overmodet blev ramt. Overmodet er at have sig selv som sin egen øverste myndighed, øverste autoritet og herre. Styret af sig selv, sin lyst, sine behov, som om vi ikke var skabt, men havde skabt os selv; som om vi ikke stod til ansvar overfor Skaberen og hinanden, men fandt livet ved at søge det til os selv. - Det er overmod. Men det overmod får vi ikke lov til at leve med som kristne.

Det andet er mismodet. Mismodet eller modløsheden. For når overmodet forsvinder, bliver der jo plads til mismodet. Det er som om det er Jesus selv, som har skabt mismodet hos os? Det er som om det ligger som noget indbygget i kristendommen. Tag overmodet fra menigheden på søndag! Vis dem deres synder! Vis den enkelte Guds krav. Så vil mismodet vokse frem. - Men det er jo kun første del i hjælpen. Først tager han overmodet – og derefter tager han mismodet. For det gør han virkelig i evangeliet. Ingen må tage overmodet fra mennesker, hvis de blot efterlader dem i mismod. Det er ikke kristendom. Det er ikke sådan Jesus gjorde. Og han siger nej til al prædiken og undervisning, som har det som resultat. Alligevel er mismodet en uundgåelig ting – bekymringer og mismod. Jesus siger jo ikke, "hvis det skulle ske, at I en dag bliver bekymrede", men "hvorfor er I bekymrede?"

GODT MOD – TROENS MOD

Nu tager han det fra dem og giver dem troens mod. - Han går ud fra hvordan det er med os. - Og han modsiger os! Nogle gange er vi direkte glade for at blive modsagt. Modsagt af den, som elsker os, af den, som ved bedre, og som kan bedre - meget bedre. Sådan er det i dag. Vi bliver modsagt af Jesus. Og det

er altid på den gode måde, når han gør det. Ja, vi har så meget brug for at blive modsagt af ham - netop af ham. - Modsiget i vore tanker - i vores pessimisme og modløshed - modsagt - i vore bekymringer. – Modsiget når vi kommer med vore beregninger, hvor vi bygger på os selv og vore nederlag, og mulighederne for at vi ikke klarer det i morgen. Han spørger til vore tanker – og han giver os nogle nye tanker.

Hvorfor bekymrer I jer? Det er jo et spørgsmål. Så måske det er vigtigt, at vi gennemtænker et svar. For det kan måske kan aflive nogle af vore bekymringer? Jeg prøver ud fra teksten: a) Måske fordi vi går rundt med afgudstænkningen - tænkningen, at vi er vore egne guder, som skal klare vores eget liv; men det kan vi jo ikke! - Eller at mammon, det vi tjener, vores egen indsats, at det skulle kunne hjælpe; men kan jo ikke. b) Måske fordi vi tænker, at det nytter, og at vi kan lægge en dag til vores liv ved at bekymre os; men bekymringer afkorter jo kun vore dage. c) Måske fordi vi fokuserer på maden og tøjet og prioriterer det højere end selve livet. Det er jo også forkert. Livet er jo mere end maden. Legemet er mere end klæderne. Og hvor har jeg livet fra? Og hvor har jeg mit legeme fra?

Jesus giver ikke svar på spørgsmålene, men overlader dem til os. Jesus sætter noget andet i stedet: Gud som vores far! Jeres far! Jeres. Din. Du har en far. Jesu Kristi far er din far. Vi tror på Gud Fader. ... Ganske vist er det en lille tro. Men han er vores far. OG Jesus har sagt, at vi må bede ”Fader vor, du som er i himlene ... Ske din vilje ... giv os i dag vort daglige brød ... For din er magten.”

Det sætter Jesus i stedet! Børnenes bøn til deres far. Vores bøn til Gud Fader. For børn kender jo ikke til bekymringer, når de tænker på deres mor og far, som helt sikker vil hjælpe dem med alt. Og Gud hjælper jo far og mor, så det lykkes. Hvorfor er vi så bekymrede?

SE GUDS GODHED I NATUREN

Og derpå viser han os vores fars gerninger i naturen: Se fuglene! Hvor får de det fra. De sår ikke, og høster ikke og samler ikke i lade. De lever af det, der er i naturen til dem: orme og insekter og græs ... Vil Gud så ikke sørge for dig, som har skabt, og som han elsker?

Men, hvordan kan solsorten være så ubekymret og synge hele foråret? Ved den da ikke, at en kat kan komme og rive reden ned, mens den synger? Og ved Jesus det ikke? Til det er vel at nævne, at det ved Jesus nu meget godt. Han siger jo også: *Sælges ikke to spurve for en skilling? Og ikke én af dem falder til jorden, uden at jeres fader er med den. Men på jer er selv alle hovedhår talt. Frygt derfor ikke, I er mere værd end mange spurve.* Når det går galt for fuglen, så er Gud stadig med den! Også der! Frygt ikke!

Og blomsterne! Se, hvordan de er klædt. Smukkere end nogen modeskaber kan gøre det. Vil han så ikke klæde jer, som tror så lidt om ham? Men visner de ikke? Ved Jesus ikke det, siden han bare siger: ”*Se blomsterne, hvor herligt de er klædt på!*” Jo han ved det. Han siger jo: *Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidetroende?*

Det er altså ingen modsætning. Som der også står i Salme 103,14-17: *For han ved, at vi er skabt, husker på, at vi er støv. Menneskets liv er som græsset, det blomstrer som markens blomster; når vinden blæser over det, er det der ikke mere, dér, hvor det stod, ser man det ikke mere. Men Herrens troskab varer fra evighed.*

Og Guds troskab er, at *han tilgiver al din skyld, helbreder alle dine sygdomme. Han udfrier dit liv fra graven.* Sl 103,3-4.

Det er sandt nok, at det kan tolkes lige modsat. Men det kan også tolkes sådan her! Og når Jesus tolker det sådan, så er det 1000 gange bedre at lytte til hans tolkning, end at nøjes med vore egne tolkning, som kan fylde os med mismod.

OG SE HANS GODHED GUDS RIGET

Og det er jo ham, som er nøglen. Med ham kom Guds rige nær. Gud tog herredømmet tilbage, da Messias kom. Han helbredte mennesker af al slags nød. Og han døde han for deres synder og opstod. Han tog min skyld og sejrede over min død. Og han sagde til disciplene: Gud ud og forkynd: Omvend jer og tro evangeliet, for Guds rige er kommet nær. Derfor bliver det også forkyndt hos os i dag.

Når Jesus er nær, så er Guds rige nær. At søge Guds rige, er at søge hjælp hos Jesus. At søge Guds rige og hans retfærdighed er at søge det, som Gud vil – også hans frelse. For han vil frelse dig. Han vil sørge for sin solsort og sine asters og georginer. Det vil han. Ligesom havemanden tager georgin-knoldene ind, så de ikke går til i vinterens frost, sådan tager Gud dig ind til sig og sikrer, at du opstår til evigt liv. Han sørger for dig hele dit liv. Jesus er din garanti.

Her er det gode mod, troens mod, som er noget andet end overmod, og som vi kan bruge i den daglige kamp mod mismodet. Amen.